

prawnych, które te osoby mogą dokonać samodzielnie. Przyjmując, że mogę samodzielnie złożyć wniosek o udostępnienie informacji publicznej, mam też prawo samodzielnie występować przed sądem w sprawie z niego wynikającej.

Jednocześnie chciałbym zauważyć, że mimo, że postanowienie Rzecznika Praw Dziecka o udziale w postępowaniu lub wniesieniu skargi w sprawie małoletniego jest jego indywidualną decyzją, nie musi ono następować wyłącznie, kiedy przedstawiciel ustawy nie jest w stanie tego zrobić, a może tego dokonać w każdej sprawie, gdzie zagrożone jest dobro dziecka – art. 50 § 1 p.p.s.a. i art. 8 § 2 p.p.s.a.

W związku z powyższym i brakiem Pana działania, zmuszony byłem samodzielnie zaskarżyć bezczynność NASK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą II SAB/Wa 155/16. W skardze wniosłem o zobowiązanie NASK do rozpatrzenia mojego wniosku z dnia 21 listopada 2015 r., stwierdzenie, że bezczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa, wymierzenie NASK grzywny w kwocie 2000 zł i zasądzenie na moją rzecz kosztów postępowania.

Mając na uwadze moją sprawę, w której łamane jest przez NASK moje prawo dostępu do informacji publicznej, prawo, które jest prawem człowieka, dziecka i obywatela, uprzejmie Pana proszę o rozważenie przystąpienia do toczącego się postępowania przed sądem administracyjnym (na podstawie art. 8 § 2 p.p.s.a.), w celu ochrony praw dziecka – moich praw.

Łączę wyrazy szacunku,

Tymon Radzik